

عنوان مقاله:

اثر تراکم بوته و نسبت اختلاط بر عملکرد و اجزای عملکرد کشت مخلوط ذرت دانه ای و ماش سبز

محل انتشار:

اولین همایش ملی کشاورزی در شرایط محیطی دشوار (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

محسن یاران پور - دانشجوی کارشناسی ارشد زراعت دانشگاه آزاد اسلامی بروجرد

خلاصه مقاله:

کشت مخلوط دو یا چند گیاه یک جامعه گیاهی را به وجود می آورند که ممکن است از منابع محدود مورد نیاز بهتر استفاده نمایند و در نتیجه کمیت و کیفیت محصول بهبود پیدا می کند به منظور ارزیابی اثرات تراکم بوته ذرت و ماش سبز در تک کشتی و مخلوط، آزمایشی در تابستان 1389 در مرکز تحقیقات کشاورزی خرم آباد به صورت کرت های خرد شده در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با 4 تکرار انجام شد. تراکم بوته با سه سطح 6، 8، 10 بوته در متر مربع برای ذرت دانه ای رقم 604 (سینگل کراس) 10، 20، 30 بوته در متر مربع برای ماش رقم پرتو به عنوان فاکتور اصلی و 5 سطح نسبت اختلاط ذرت - ماش شامل 0:100، 25:75، 50:50، 75:25، 100:0 به عنوان فاکتور فرعی فرعی در نظر گرفته شد. نتایج بدست آمده نشان داد که سطوح مختلف تراکم بوته بر دیگر صفات ارزیابی شده تأثیر معنی داری داشت از طرفی نسبت های اختلاط ذرت - ماش معنی دار بود در واقع نسبت اختلاط 25:75 (ذرت - ماش) به عنوان نسبت اختلاط برتر تعیین شد در این نسبت حداکثر وزن خشک ذرت 779 گرم در متر مربع و بالاترین اجزا عملکرد بلال به دست آمد. تجزیه و تحلیل شاخص های ارزیابی در مورد سودمندی مخلوط این نتیجه گیری را تایید می کند زیرا نسبت اختلاط 75 درصد ذرت + 25 درصد ماش در تراکم متوسط 8 بوته در متر مربع (D2P2) با دارا بودن نسبت برابری زمین معادل 1/58 برترین تیمار بود. بنابراین نتیجه گیری می شود که کشت مخلوط ذرت و ماش مزیت بیشتری نسبت به کشت خالص آنها در شرایط مشابه با مطالعه حاضر داشته باشد.

کلمات کلیدی:

تراکم بوته، ذرت دانه ای، کشت مخلوط، ماش، عملکرد دانه و نسبت اختلاط

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/352385>

